

บริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
รายงานการสอบทาน และ งบการเงินระหว่างกาล
สำหรับงวดสามเดือนและเก้าเดือนสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2559

รายงานการสอบทานข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
เสนอต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน)

ข้าพเจ้าได้สอบทานงบแสดงฐานะการเงินรวม ณ วันที่ 30 กันยายน 2559 งบกำไรขาดทุนรวมและงบกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวดสามเดือนและเก้าเดือนสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2559 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้
ถือหุ้นรวมและงบกระแสเงินสดรวมสำหรับงวดเก้าเดือนสิ้นสุดวันเดียวกัน และหมายเหตุประกอบงบการเงินรวม
แบบย่อของบริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อยและได้สอบทานข้อมูลทางการเงินเฉพาะกิจการของ
บริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน) ด้วยเช่นกัน ซึ่งผู้บริหารของกิจการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนอ
ข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลเหล่านี้ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 34 เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล ส่วนข้าพเจ้า
เป็นผู้รับผิดชอบในการให้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลดังกล่าวจากผลการสอบทานของข้าพเจ้า
ขอบเขตการสอบทาน

ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามสอบทานตามมาตรฐานงานสอบทานรหัส 2410 เรื่อง การสอบทานข้อมูลทางการเงิน
ระหว่างกาลโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของกิจการ การสอบทานดังกล่าวประกอบด้วย การใช้วิธีการสอบถาม
บุคคลากร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีและการวิเคราะห์เปรียบเทียบและวิธีการสอบทานอื่น
การสอบทานนี้มีขอบเขตจำกัดกว่าการตรวจสอบตามมาตรฐานการสอบบัญชี ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถได้
ความเชื่อมั่นว่าจะพบเรื่องที่มีนัยสำคัญทั้งหมดซึ่งอาจพบได้จากการตรวจสอบ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ได้แสดง
ความเห็นต่อข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลที่สอบทาน

ข้อสรุป

ข้าพเจ้าไม่พบสิ่งที่เป็นเหตุให้เชื่อว่าข้อมูลทางการเงินระหว่างกาลดังกล่าวไม่ได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี
ฉบับที่ 34 เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล ในสาระสำคัญจากการสอบทานของข้าพเจ้า

ข้อมูลและเหตุการณ์ที่เน้น

ข้าพเจ้าขอให้สังเกตหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อต่อไปนี้

- ก) ตามที่กล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 1.2 และข้อ 15.5 ก) ตั้งแต่ปี 2552 บริษัทฯมีข้อพิพาททางการค้าและคดีฟ้องร้องที่สำคัญกับผู้ขายวัตถุดิบรายหลักของบริษัทฯ ซึ่งได้หยุดส่งวัตถุดิบให้แก่บริษัทฯ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2555 ทำให้บริษัทฯต้องหยุดการผลิตเพราะไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบหลักดังกล่าวจากผู้ขายรายอื่น บริษัทฯย่อยบางบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับบริษัทฯต้องหยุดดำเนินการ และเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2558 ที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2558 ได้มีมติอนุมัติให้บริษัทฯหยุดประกอบกิจการโรงกลั่นน้ำมันที่จังหวัดระยองอย่างถาวร กลุ่มบริษัทฯจึงมีขาดทุนจากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่หยุดการผลิตในปี 2555 ต่อมาในเดือนมีนาคม 2559 คณะอนุญาโตตุลาการเสียงข้างมากได้มีคำชี้ขาดให้ผู้ขายวัตถุดิบรายหลักดังกล่าว (คู่พิพาท) ชำระค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาต่อบริษัทฯโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และให้บริษัทฯได้รับชดเชยค่าเสียหายจำนวนหนึ่ง ซึ่งบริษัทฯสามารถยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งเพื่อให้ศาลทำการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการภายในสามปีนับตั้งแต่วันที่อาจบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าว และต่อมาเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2559 คู่พิพาทได้ยื่นคำร้องขอเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าวต่อศาลแพ่ง และเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2559 บริษัทฯได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งเพื่อคัดค้านคำร้องขอเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่คู่พิพาทยื่นต่อศาลแพ่ง แม้ว่าในปัจจุบันความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญบางประการที่อาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของกลุ่มบริษัทฯจากการหยุดธุรกรรมโรงกลั่นดังกล่าวได้ลดลงเนื่องจากแผนงานของฝ่ายบริหารตามที่กล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 1.2 อย่างไรก็ตาม กลุ่มบริษัทฯยังคงมีขาดทุนจากการดำเนินงานหลัก และ ณ วันที่ 30 กันยายน 2559 กลุ่มบริษัทฯมีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นจำนวนเงิน 1,368 ล้านบาท (31 ธันวาคม 2558: 1,518 ล้านบาท) ซึ่งหนี้สินหมุนเวียนดังกล่าวได้รวมหนี้สินที่ยังเป็นข้อพิพาททางการค้าและคดีฟ้องร้องกับผู้ขายวัตถุดิบรายหลักของบริษัทฯตามที่กล่าวข้างต้น ปัจจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญบางประการที่อาจเป็นเหตุให้เกิดข้อสงสัยที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของกลุ่มบริษัทฯหากผลของคดีความดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ต่อบริษัทฯ อย่างไรก็ตาม ณ ปัจจุบัน ผลของข้อพิพาททางการค้าและคดีฟ้องร้องดังกล่าวยังไม่สามารถระบุได้และขึ้นอยู่กับกระบวนการยุติธรรมในอนาคต

ข) ตามที่กล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 6 ในระหว่างปี 2540 จังหวัดชลบุรี (โจทก์) ได้ฟ้องร้องบริษัทที่ไม่เกี่ยวข้องกันและบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับกลุ่มบริษัทฯ จำนวน 8 ราย (จำเลย) ในข้อหาละเมิดบุกรุกที่ดินของรัฐ ระเบิดหิน ทำลายธรรมชาติและเรียกร้องค่าเสียหายจำนวนหนึ่ง ในระหว่างปี 2548 ศาลจังหวัดชลบุรี ได้มีคำพิพากษาคดีให้จำเลยร่วมกันชดเชยค่าเสียหายและเพิกถอน โฉนดที่ดินที่จำเลยถือครองอยู่และรวมถึง โฉนดที่ดินแปลงที่บริษัทร่วมแห่งหนึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และใช้เป็นที่ตั้งสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ในโครงการท่าเรือและคลังน้ำมัน ต่อมา ในเดือนกรกฎาคม 2553 ศาลอุทธรณ์ ได้มีคำพิพากษาแก้เป็นว่า ไม่เพิกถอน โฉนดที่ดินของจำเลยรวมถึงของบริษัทร่วมดังกล่าวเนื่องจากเป็นการพิพากษาเกินกว่าคำฟ้อง อย่างไรก็ตาม ณ ปัจจุบัน คดีฟ้องร้องดังกล่าวอยู่ภายใต้กระบวนการพิจารณาคดีของศาลฎีกา ซึ่งผลของข้อพิพาทดังกล่าวยังไม่สามารถระบุได้และขึ้นอยู่กับกระบวนการยุติธรรมในอนาคต

ทั้งนี้ ข้าพเจ้ามิได้ให้ข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขต่อกรณีเหล่านี้แต่อย่างใด

พูนนารถ เผ่าเจริญ

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขทะเบียน 5238

บริษัท สำนักงาน อีวาย จำกัด

กรุงเทพฯ: 9 พฤศจิกายน 2559